

Bedrag i de sidste tider

Ugens vers

"Den blev styrtet, den store drage, den gamle slange, som hedder Djævelen og Satan, og som forfører hele verden – styrtet til jorden, og dens engle blev styrtet ned sammen med den" (*Åb 12,9*).

Introduktion

Selv i himlen, før han blev styrtet ned, gjorde Satan, hvad han kunne for at bedrage englene. "Lucifer forlod sin plads i Guds nærhed og begyndte at skabe utilfredshed blandt englene. Han var meget forsigtig og hemmelighedsfuld, og i nogen tid lykkedes det ham at skjule sin virkelige hensigt. Med tilsyneladende ærbødighed for Gud søgte han at skabe utilfredshed med de love, som gjaldt for alle himmelske væsener, idet han antydede, at de var urimeligt strenge." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 398).

I Edens have forklædte han sig som en slange og benyttede list over for Eva. Hele vejen ned igennem historien, helt frem til i dag og selv efter de tusind år, vil han benytte bedrag og forførelse (*Åb 20,8*) i et forsøg på at opnå sin hensigt.

Desværre er han langt klogere, mægtigere og mere listig end nogen af os, og derfor har vi brug for at holde fast i Jesus og hans ord for at beskytte os mod Satans kneb. "Alle I, som holdt fast ved Herren jeres Gud, er i live i dag" (*5 Mos 4,4*). Det princip, der beskrives her, gælder også i dag.

I denne uge vil vi se på nogle af Djævelens mest effektive bedrag, og hvordan vi kan blive beskyttet mod dem.

Ugens tekster

- *Åb 2,13. 24*
- *2 Kor 11,13-15*
- *Sl 146,4*
- *1 Mos 1-2,3*
- *Åb 13,1-17*

Det allerstørste bedrag

Den første lektie i dette kvartal talte om en kosmisk strid, som desværre er nået fra det store kosmos til vores egen jord.

Problemet er, at mange mennesker, også kristne, ikke tror på denne store strid, fordi de ikke tror, at Satan eksisterer. For dem er de bibeltekster, der taler om Satan eller Djævelen, kun et udtryk for en uvidenskabelig fortids forsøg på at forklare vores verdens lidelse og ondskab. For alt for mange hører tanken om et bogstaveligt, overnaturligt væsen, der har en ond indflydelse på menneskeheden hjemme i science fiction-film, ligesom Darth Vader fra Star Wars eller lignende.

Åb 2,13. 24;
12,3.7-9.12.17;
13,2; 20,2.7.10

Læs teksterne fra Johannes' Åbenbaring. Hvad lærer de os om Satans virkelighed og især om hans rolle i de sidste tiders begivenheder?

Åbenbaringsbogen viser os, hvor stor magt Satan vil have over et meget stort antal af jordens befolkning i de sidste tider, og han vil ikke alene føre dem bort fra frelse, men vil få dem til at forfølge dem, der forbliver trofaste mod Jesus.

Et af Satans måske allerstørste bedrag er at få mennesker til at tro, at han ikke er til. For hvem vil forsøge at finde beskyttelse mod en mægtig fjende, man ikke tror, er virkelig? Det er forbavsende, at så mange, der hævder at være kristne, ikke tager tanken om en bogstavelig djævel alvorligt. De kan kun komme til den slutning ved enten at ignorere eller radikalt omfortolke de mange bibeltekster, der afslører hans gerninger og kneb i denne verden, især når vi nærmer os verdens ende. At så mange afviser Satans bogstavelige eksistens på trods af så mange bibelske beviser bør være en mægtig påmindelse for os om, hvor vigtigt det er at forstå, hvad Bibelen virkelig lærer.

Til at
tænke over

Selv om Johannes' Åbenbaring taler om Satans rænkespil, især i de sidste tider, hvilket håb finder vi i Åb 12,11? Hvori ligger vores kilde til at kunne modstå Djævelen?

De to store vildfarelser

Læs følgende tekster. Hvad siger de om Satans magt til at bedrage?

2 Kor 11,13-15

2 Thess 2,9-10

Åb 12,9

Åb 20,10

Som vi så i en tidligere lektie havde Jesus advaret sine efterfølgere om de sidste tiders forførelser. Noget af det, han specifikt advarede imod, var falske kristus'er og falske profeter, der ville "føre mange vild" (Matt 24,5).

Men falske kristus'er og falske profeter er ikke de eneste bedrag, vi må være på vagt for i endens tid. Vores fjende i den store strid benytter mange kneb for at forføre så mange som muligt. Som kristne må vi være opmærksomme på disse bedrag, og det kan vi kun gøre ved at kende Bibelen og følge det, den lærer.

Ellen White forklarer, hvad to af disse store bedrag er: "Ved hjælp af de to store vildfarelser: sjælens udødelighed og søndagens hellighed vil Satan vildlede menneskene. Mens den første danner grundlaget for spiritismen, skaber den anden sympati for romerkirken. Protestanterne i De forenede Stater vil være de første til at række hånden over afgrunden mod spiritismen; de vil række ud over det dybe svælg for at trykke den romerske magt i hånden, og dette land vil følge i Roms fodspor under påvirkning af dette tredobbelte forbund og træde samvittighedens rettighed under fode." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 475).

For os, der lever så mange år efter, at hun skrev disse ord, er det forbløffende at se, hvor udbredt "de to store vildfarelser" bliver ved med at være i den kristne verden.

Hvorfor er kendskab til Bibelens sandheder og villigheden til at følge disse sandheder vores bedste våben imod Satans bedrag, især i de sidste tider?

Til at tænke over

Sjælens udødelighed

Præd 9,5-6.10
Sl 115,17; 146,4
1 Kor 15,16-18
Dan 12,2

Hvad lærer disse tekster om "de dodes tilstand"? Hvilken beskyttelse kan disse bibelvers give os mod den ene af "de to store vildfarelser"?

I de senere år har der været stor opmærksomhed omkring fortællinger om mennesker, der er døde – dvs. deres hjerte er holdt op med at slå, og de er holdt op med at trække vejret – hvorefter de er blevet bragt til live igen. I mange tilfælde har mange af disse mennesker fortalt om utrolige oplevelser af en bevidst tilværelse efter, at de angiveligt var "døde". Nogle taler om, hvordan de svævede i luften og ovenfra så deres egen krop. Andre fortæller om, hvordan de svævede ud af deres krop og mødte en vidunderlig skikkelse, der var fyldt med lys og varme, og som forkyndte sandheder om venlighed og kærlighed. Andre igen fortæller, hvordan de har mødt og talt med afdøde slægtninge.

Dette fænomen er blevet så anerkendt, at det har fået et videnskabeligt navn, nærdødsoplevelse. Selv om nærdødsoplevelser bliver ved med at være kontroversielle, har mange kristne brugt dem som bevis for sjælens udødelighed og tanken om, at når vi dør, går sjælen over til en anden sfære, hvor den lever videre i bevidst tilstand.

Men nærdødsoplevelser er kun en anden tilkendegivelse for "de to store vildfarelser". Hvis nogen tror, at sjælen lever videre i en eller anden form efter døden, er vedkommende åben for spiritualistiske eller okkulte bedrag. Disse vildfarelser kan meget nemt hævde enten direkte eller indirekte, at man ikke har brug for Jesus. Faktisk har de fleste af dem, der har haft nærdødsoplevelser fortalt, at de åndelige væsner, de mødte, eller deres afdøde slægtning, gav dem trøstende ord om kærlighed, fred og godhed – intet om frelse i Kristus, intet om synd, intet om en kommende dom, som hører til de mest grundlæggende bibelske synspunkter. Man skulle tro, at mens man tilsyneladende fik en forsmag på det kristne liv efter døden, burde man også have fået en forsmag på de mest grundlæggende kristne læresætninger. Det, de bliver fortalt, minder derimod meget om New Age lære. Det forklarer måske også, hvorfor så mange af disse mennesker er mindre tilbøjelige til at være kristne, efter deres nærdødsoplevelse.

Til at
tænke over

Hvorfor må vi som kristne holde os til Guds Ord, selv om vores sanser siger noget andet?

Sabbatten og udviklingsteorien

Satan har haft stor succes med at bedrage verden om sjælens udødelighed, ligesom det er lykkedes ham meget godt at udskifte den bibelske sabbat med søndagen (se lektie 6 og 8) i det meste af kristendommens historie.

I nyere tid har Djævelen fremført et nyt bedrag, der formindsker betydningen af den syvende dag som sabbat i menneskers opfattelse. Det er udviklingsteorien.

1 Mos 1-2,3

Hvad lærer dette bibelafsnit om, hvordan Gud skabte vores verden, og om hvor lang tid det tog?

Selv den mest generelle læsning af disse vers fremstiller to kendsgerninger ved den bibelske skabelsesberetning. For det første var alt planlagt og gennemtænkt; intet var tilfældigt eller vilkårligt. Skriften giver slet ingen mulighed for tilfældighed i skabelsesprocessen.

For det andet viser teksten utvetydigt, at "alle slags" væsener blev skabt, det vil sige, hver slags skabning var skabt for sig og klart anderledes end de andre. Bibelen lærer intet om et fælles naturligt ophav som fx en enkelt celle i urtiden for alt liv på jorden.

Selv fra en ikke-bogstavelig fortolkning af Første Mosebog er disse to pointer klare: intet i skabeshandlingen var tilfældigt og der var intet fælles naturligt ophav for alle arter.

Så kom Darwins udviklingsteori, som i sine forskellige udgaver lærer to ting: tilfældighed og et fælles naturligt ophav for alle arter.

Hvorfor fortolker så mange skabelsesberetningen i Første Mosebog ud fra en teori, som helt fundamentalt modsiger Første Mosebogs fundamentale påstand? Udviklingsteoriens vildfarelse har ikke alene overbevist millioner af verdslige mennesker, men mange bekendende kristne tror, at de kan forene den med deres kristne tro på trods af de indlysende modsætninger, vi lige har nævnt.

Men udviklingsteoriens følger i forbindelse med de sidste tiders begivenheder gør faren for vildfarelse endnu tydeligere. Hvorfor skal man tage sabbatten på den syvende dag alvorligt som en mindedag om en seks-dages skabelse, når man mener, at det tog 3 milliarder år? Udviklingsteorien ribber den syvende dag for enhver betydning; for den gør skabelsens seks dage til intet andet end en myte på linje med den, der siger, at Romulus og Remus blev opfostret af en ulv. Og hvem vil risikere livet ved at holde fast ved sabbatten i modsætning til søndagen, hvis man tror, at skabelsen tog milliarder af år i stedet for seks dage?

Den falske treenighed

Forestillingen om den treenige Gud findes over alt i Bibelen. Men i forbindelse med de sidste tiders bedrag og forfølgelse afslører Åbenbaringsbogen en "falsk treenighed", der består af dragen, dyret fra havet og dyret fra jorden i Åb 13.

Åb 12,17;
13,1-2

Hvad beskrives i disse vers?

Dragen er fremstået som en forfalskning af Gud Faderen ved, at han tydelig er den, der styrer. Han giver også magt og myndighed og en trone til dyret fra havet, som er den, der forfalsker Kristus. Hvorfor ses denne anden magt som en falsk Kristus?

Åb 13,2-5

Hvad kendetegner dyret fra havet?

Ud over at få sin magt fra dragen, som minder om, hvordan Jesus fik sin magt fra Faderen (se Matt 28,18), mødte dyret fra havet også ligesom Jesus en død og en opstandelse (se Åb 13,3). Dette dyr beskrives også som udøvende sin magt "i toogfyrre måneder", eller tre og et halvt år, som er en profetisk efterligning, der bygger på år og dag-princippet, af Kristi bogstavelige arbejde i tre og et halvt år på jorden.

Åb 13,11-17

Hvordan beskrives dyret fra jorden i disse vers?

Dyret fra jorden promoverer dyret fra havets interesser, ligesom Helligånden ikke herliggjorde sig selv, men Jesus (Joh 16,13-14). Og ligesom Helligånden udførte en mægtigt handling ved at sende ild ned fra himlen (ApG 2,3), udfører dyret fra jorden noget lignende (se Åb 13,13).

"Til sidst vil dyret fra jorden udføre en efterligning af Pinsedagen! Med hvilken hensigt? For at bevise over for verden, at den falske treenighed er den sande Gud." (Jon Paulien, *What the Bible Says About the End-Time* (Hagertown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1998), s. 111).

Til at
tænke over

Hvilke andre vildfarelser i de sidste tider har vi brug for at være opmærksomme på, og hvordan kan vi hjælpe hinanden til at indse, at de er vildfarelser?

Til videre studium

Lad os se nærmere på følgerne af udviklingsteorien i forbindelse med de sidste tiders begivenheder, specielt med hensyn til sabbattens rolle. En grund til, at Charles Darwin, udviklingsteoriens ophavsmand, gik ind for udvikling, var, at han havde svært ved at forene ondskab og lidelse med en god og kærlig Gud. Han gik derfor i en anden retning for at finde svar. Det var heller ikke en tilfældighed, at mens Darwin reviderede og gennemarbejdede sin udviklingsteori i midten af slutningen af 1800-tallet, oprejste Gud en bevægelse, Syvende Dags Adventistkirken, som modsagde alt det, Darwins teori stod for. Det er interessant, at Syvende Dags Adventistkirken, hvis kreationistiske grundlag til og med genspejles i dens navn, begyndte at vokse og udbredes på cirka samme tid som Darwins teori.

Hvem ved, om ikke verden kunne have været sparet for en af de største fejltagelser i menneskers tankegang siden geocentricitet og spontan generering, hvis han havde læst disse få linjer fra Ellen White: "Skønt jorden var ramt af forbandelsen, skulle naturen stadig være menneskets lærebog. Nu kunne den ikke kun være et billede på det gode; for alle vegne var det onde til stede og fordærvede jorden og havet og luften med sin besmittende virkning. Hvor engang kun Guds tanker og viden om det gode stod skrevet, stod nu også Satans tanker skrevet, en viden om det onde. Fra naturen, som nu åbenbarede kundskaben om godt og ondt, skulle mennesket bestandig modtage advarsler om syndens følger." (*Uddannelse*, s. 26).

Det, der skete var, at Darwin udtænkte sin udviklingsteori på baggrund af en forkert forståelse af Guds natur og karakter og den syndige verden, vi lever i. Desværre vil følgerne af hans teori gøre mennesker til et let bytte for Satans bedrag, specielt i den endelige krise.

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvorfor afviser så mange kristne tanken om en virkelig Satan? Hvad siger dette synspunkt om, hvor farligt det er at afvise Bibels tydelige lære?**
- 2. Hvad kan man sige til en person, der har haft en nærdødsoplevelse og påstår, at vedkommendes oplevelse viser, at man faktisk bliver ved med at leve efter døden?**
- 3. Hvilke andre grunde kan der være til, at mennesker, der tror på udviklingsteorien, i de sidste tider har lettere ved at falde for andre vildfarelser?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Lav en liste over de mest afgørende bibelske tekster, som begrundes vores tro på sabbatten og læren om menneskets natur.
- Tænk over Bibelens lære om menneskets natur.
 - Hvad er nogle af konsekvenserne af, at mennesket ikke "har en sjæl", men "er en sjæl" (eller et levende væsen, som den nyeste danske oversættelse af 1 Mos 2,7 udtrykker det)?

Uddybende spørgsmål

- Hvorfor er lige netop disse to trospunkter af så stor betydning?
 - Hvad fortæller de os om Gud og Kristus, som vi risikerer at miste uden dem?
- Bedrag er ofte vanskelige at se. Det fører af og til mennesker til at tro på alle mulige konspirationsteorier.
 - Er de bedrag, som Satan gennemfører i endens tid, vanskelige at få øje på? Er det muligt for troende selv at undersøge ved hjælp af Bibelen, om disse bedrag er sandhed eller løgn (jf jøderne i Berøa i ApG 17,11)?
 - Eller kan vi kun vide om disse bedrag ved at gå til andre autoriteter, som spreder deres påstande via hjemmesider og YouTube?
 - Hvordan kan vi undgå, at Satan afsporer os ved at få os til at fokusere på mindre væsentlige spørgsmål frem for at gå til det, som er klart åbenbaret i Skriften?

Mødet med dagligdagen

- Hvorfor vil mennesker gerne tro, at deres afdøde slægtninge lever?
 - Hvordan kan du og jeg trøste dem, som har denne tro, og som kan føle skuffelse, hvis den ikke er sand?
- Har du inden for den seneste tid stået over for mennesker, der mistede et familiemedlem, og som fristedes til at søge trøst i den tanke, at sjælen lever videre uden for kroppen?
 - Del evt. dine erfaringer med klassen.

Forstå det bedre

- Dyret fra havet døde faktisk – det var ikke bare et døds lignende sår.
 - Danske oversættelser har en tendens til at være vage mht. til teksten i Åb 13,3 og 12. Et "banesår" opfattes af nogle, som om dyret bare var næsten ved at dø. Det er ikke tanken.

- Det græske udtryk bag oversættelsen er nøjagtigt det samme, som bruges om lammet, der "så ud som slagtet" i Åb 5,6. Lammet er et symbol på Jesus, og der er ingen der sætter spørgsmålstegn ved, at Jesus rent faktisk døde – i det mindste ingen kristne!
- Det betyder bl.a., at dyret ikke står for en enkelt person, men for et system, et religiøst-verdsligt rige. Intet enkeltindivid ud over Jesus døde og opstod for at blive tilbudt!
 - Dette system er altså baseret på en efterligning af Jesu offer. Protestanter fra Luther og fremefter har deri set pavedømmet. Romerkirken hævder, at ordination giver en autoritet til præster, hvorved de kan gentage Jesu offer.
 - Denne opfattelse af ordination er kernen i den katolske kirkes lære og er blevet afvist af protestanter og historisk set også af syvendedags adventister

Til at
tænke over

Vores tro på sabbattens betydning og meningen med menneskets natur er ikke blot et spørgsmål om, hvem der gjorde hvad historisk, fx hvordan sabbatsfejringen blev forandret, og hvem der holder en forkert dag. Det afgørende er, hvad disse lærepunkter fortæller mig om Gud, og hvad de derfor betyder for liv og frelse.

NOTER
